

[Flyggaard]

Tanken om en renovering er fremsat af hr. Albertsen i regionalradioen den 24. januar 1980 og er aldrig accepteret af skolen, der kun opfatter det som et forsøg på at dække over ministerens tilbagekaldelse af aktstykket. Renoveringstanken beviser kun, at Frederiksbergs 1. viceborgmester og undervisningsministeren ikke har gjort det mindste forsøg på at sætte sig ind i forholdene på denne frederiksbergske private gymnasieskole.

Alle, der i sympati med skolen har besøgt den – det være sig politikere, journalister osv. – har som med én mund udtrykt undren over, at der i 1980 kan drives undervisning i sådanne lokaler. Det beviser i hvert fald for mig ganske klart, at for det første er renovering håbløs, og for det andet må Johannesskolen have et eller andet meget værdifuldt i sig, siden der fortsat, også under denne kedelige sag, er hundredvis af elever, der står i kø for at komme ind. Ingen ville finde på at renovere en saneringsmoden brandfælde til offentlig skolebrug; det må være på grænsen af ansvarsløshed overhovedet at turde tænke noget sådant.

Skolens rektor har i øvrigt adskillige gange i dagspressen og i radioen afvist renoveringstanken som værende absurd. Når det er blevet sagt, at skolen ikke lukker over hals og hoved, er det alene udtryk for en garanti over for de især nuværende gymnasieelever, en garanti for, at de vil kunne blive studenter fra Johannesskolen.

Jeg må gå ud fra, at byggedirektoratets sagkyndige grundigt har undersøgt mulighederne for og de økonomiske konsekvenser af denne pludselig opdukkende renoveringstanke, hvorfor jeg spørger ministeren, hvilken konklusion byggedirektoratet er nået frem til. Det synes jeg kunne være meget interessant at få besvaret i denne forbindelse.

Jeg står også her med en kortfattet beskrivelse af de bygningsmæssige forhold. Dem har mange af de tidligere ordførere opregnet, og jeg skal blot henvise til, at der her er 12 forhold, der i hvert fald meget klart siger, at det kan vi simpelt hen ikke acceptere.

Jeg skal derefter gå over til det svar, vi har fået fra undervisningsministeren til finansudvalget af 20. februar 1980, mærket 20-54, hvor der i andet afsnit står:

»Herudover kan oplyses, at der ikke af arbejdstilsynet er meddelt dispensationer vedrørende Johannesskolen.«

Når man ved, at det er sket på baggrund af, at arbejdstilsynet ikke har været derude, og når man ved, hvordan skolens forhold er, synes jeg nok, at det med et mildt ord er meget frejdigt af ministeren at udtrykke sig således. Efter min opfattelse er følgende bestemmelser i arbejderbeskyttelsesloven overtrådt: § 5, stk. 4, § 7, stk. 1, 2, 7 og 12, § 8, stk. 2, og § 16, stk. 2, og følgende i arbejdsmiljøloven: § 15, stk. 1, § 39, stk. 1, § 43, stk. 1, punkterne 1, 2 og 3, og § 48, stk. 1.

Så skal jeg til slut i denne omgang sige følgende: Johannesskolen har den 25. januar, dagen efter hr. Albertsen udtalte sig i radioen om renovering, forespurgt Frederiksberg tekniske forvaltning om en renovering, men fik omgående besked om, at det kunne der ikke under nogen form være tale om, hvorefter skrивelsen blev trukket tilbage.

Man skal i denne sag også notere sig, at hvis man alligevel teoretisk tænkte sig det vanvittige, at man renoverede på det givne grundlag, ville udgiften ved en renovering i væsentligt omfang komme til at overstige den nu nedbragte byggesum, måske endda blive noget nær fordoblet. Her vil en meget høj grundværdi jo i væsentligt omfang påvirke de samlede omkostninger.

På den baggrund kan man måske yderligere undre sig over, at socialdemokratiet eller i hvert fald dele af socialdemokratiet har villet køre det som et besparelsesforslag. Der er meget, der tyder på, at det ville blive til en forhøjet og ikke en formindsket pris, hvis man skulle renovere på det givne grundlag, men det er for mig et fingerpeg om, at der også har været andre motiver i denne sag, motiver, som jeg ikke under nogen omstændigheder deler, og som retsforbundet heller ikke deler.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg har nogle spørgsmål til undervisningsministeren. Som det fremgår af den lange række argumenter, der er fremført af ordførerne her, ligger det helt klart, at det, undervisningsministeren oplyste over for finansudvalget den 4. december, nemlig at det kan fastslås, at hvis der ikke kommer nye bygninger, må skolenophøre, var sandt. Når mini-